

at det er min Pligt som Formand for Udvalget at tage Spørgsmaalet op til Behandling i Udvalget mellem anden og tredie Behandling.

Svend Koch: Maa jeg til den højtærede Minister sige, at mine Udtalelser om dette Skitseforslag til Hovedbanegaarden blev ikke fremsat som Kritik af det foreliggende Forslag, men som en Bemærkning til det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) i Anledning af hans Udtalelser om, at Bygningens Indretning var ganske givet.

Jeg beklager meget, at Ministeren stiller sig saa afvisende til Forslaget om en Konkurrence. Jeg forstaar ikke rigtig Ministerens Motivering heraf. At afholde en Konkurrence om et stort og vigtigt Byggeforetagende er ikke ensbetydende med at desavouere den Arkitekt, der staar som Leder af Statsbanernes Bygningsvæsen paa dette Omraade. Hvis det var Tilfældet, kunde der overhovedet aldrig være Tale om at afholde Konkurrencer eller om at søge Bygninger opført ved andre end de dertil bestemte Embedsmænd. I denne Henseende har de store Kommuner København og Frederiksberg deres Forhold ordnet paa en ganske anden Maade. De har i det hele taget deres Bygningsvæsen indrettet paa en ganske anderledes betryggende Maade end Staten, og de har forlængst indset det nyttige i at lade afholde Konkurrencer om de særlige Bygninger. Der bliver ikke opført mange store Bygninger, f. Eks. her i København, ved Byens Arkitekt. Byen har en Stadsarkitekt, ganske paa samme Maade som Statsbanerne har deres Arkitekt, og ligesom Stadsarkitekten vil saamænd ogsaa Statsbanernes Arkitekt have nok at gøre med at administrere hele Bygningsvæsenet, saa at det ikke er nødvendigt, at han udfører alle de Nybygninger og andre større Arbejder, der kommer til at foreligge i hans Embedstid.

Jensen-Sønderup: Det er vist nødvendigt, at vi rigtig faar Klarhed over, hvor de Ønsker er kommet fra om den meget store Bekostning, som man stadig henviser til, at Aarhus Kommune paatager sig. Jeg er hele Tiden gaaet ud fra, at det er Aarhus Kommune, der har ønsket, at Sagen skal ordnes paa denne Maade, og at det er Staten, der imødekommer et Ønske fra Kommunen og paatager sig at opføre en Stationsbygning, der bliver dyrere, end hvis man ikke imødekom det Ønske. Men, gør jeg saa opmærksom paa, samtidig foretages

der et Magelæg, som, imod hvad der ellers plejer at være det almindelige, giver den ene Part, Aarhus Kommune, en økonomisk Fordel. Jeg har i saa Henseende holdt mig alene til de Tal, som Statsbanerne selv har opgivet. Nu siger den højtærede Minister, at der intet er i Vejen for, at vi kan vedtage en anden Banegaard, og saa falder Overenskomsten væk. Det har jeg været klar over hele Tiden, men jeg har ment, at man burde tage Hensyn til Aarhus Kommunes Ønske. Jeg holder meget af Aarhus, og jeg vilde ikke være med til i den Grad at gaa imod et Ønske fra Kommunen.

Men nu manglede det bare, at Aarhus Kommune bagefter skulde komme og sige: Det har vi gjort af Hensyn til Statsbanerne; fordi der er et Ønske fra Statsbanerne om at faa denne Ordning, er vi gaaet ind paa at tage de 2 Mill. Kr.s Udgift. Maa vi da ikke faa slaaet fast, hvad det er, Aarhus Kommune har sagt? Er det ikke saaledes, at Aarhus Kommune har bedt Statsbanerne om at paatage sig de større Udgifter, som er forbundne med at ordne det paa en bestemt Maade? Og at det er vi gaaet ind paa? Det er os, der imødekommer et Ønske fra Aarhus Kommune, og saa slutter vi tilmed med den en Magehandel om Arealer, som i hvert Fald ikke er i Statens Favør, men snarest i Kommunens Favør. Dog erkender jeg, at jeg regner med de Tal, der foreligger, og det kan være, at de ikke er rigtige — jeg har ikke i mindste Maade indladt mig paa at kritisere dem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Nej, selvfølgelig er Tallene ikke rigtige; Tal, som gælder Vurdering, er jo næsten aldrig rigtige, og Statsbanerne vilde meget have foretrukket ikke at opgive Tallene, fordi de ikke kan opgives med nogen som helst Nøjagtighed. De Værdier, der her er Tale om, er endnu mere tvivlsomme, end Værdier ellers er, idet alle Værdier her maa ses ud fra Forudsætningen om, hvad der nu er Tilfældet, og hvad der skal ske, og navnlig det sidste: hvad der skal ske, er af den mest afgørende Betydning for disse Tals Rigtighed. Jeg kan kun sige, at Statsbanerne har selv fundet det nødvendigt i hvert Fald at holde sig til Tal, som ikke kunde medføre Erstatningskrav fra Aarhus Kommunes Side. Hvis det nu havde været Statsbanerne, som havde faaet den Idé, at saaledes som det nu er foreslaaet, skulde Banegaardsbygningen ligge, og som var kommet med en Plan, der havde været 2 Mill. Kr. dyrere, end ellers en Plan til Anlæg af Aarhus